

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: O. Tümer

Motpart: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Domslut

Bestämmelserna i rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/74/EG av den 23 september 2002 ska tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken en tredjelandsmedborgare som inte vistas lagligen i den berörda medlemsstaten inte anses vara en arbetstagare som kan göra anspråk på lönegarantiersättning avseende, bland annat, obetalda lönefordringar vid arbetsgivarens insolvens, trots att denna tredjelandsmedborgare, enligt bestämmelserna i denna medlemsstats civilrätt, anses vara en "arbetstagare" som har rätt till en ersättning som kan bli föremål för en talan mot arbetsgivaren vid nationell domstol.

(¹) EUT C 250, 31.8.2013.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 6 november 2014 (begäran om förhandsavgörande från Scottish Land Court – Förenade kungariket) – Robin John Feakins mot The Scottish Ministers

(Mål C-335/13) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensam jordbrukspolitik — Systemet med samlat gårdsstöd — Kommissionens förordning (EG) nr 795/2004 — Artikel 18.2 — Nationella reserven — Särskilda omständigheter — Principen om likabehandling)

(2015/C 007/10)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Scottish Land Court

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Robin John Feakins

Motpart: The Scottish Ministers

Domslut

- 1) Artikel 18.2 i kommissionens förordning (EG) nr 795/2004 av den 21 april 2004 om tillämpningsföreskrifter för det system med samlat gårdsstöd som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1974/2004 av den 29 oktober 2004, ska tolkas så, att den är tillämplig dels när en jordbrukare uppfyller villkoren för tillämpning av två eller flera av artiklarna 19–23a i nämnda förordning, dels när en jordbrukare som uppfyller villkoren för tillämpning av minst en av artiklarna 19–23a i den förordningen även uppfyller villkoren för tillämpning av minst en av artiklarna 37.2, 40, 42.3 och 42.5 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001.

- 2) Artikel 18.2 i förordning nr 795/2004, i dess lydelse enligt förordning nr 1974/2004, är ogiltig i den del den innebär att jordbrukare som påverkats av exceptionella omständigheter i den mening som avses i artikel 40 i förordning nr 1782/2003 inte samtidigt kan beviljas såväl en anpassning av deras referensbelopp i enlighet med denna bestämmelse som ett kompletterande referensbelopp ur den nationella reserven i enlighet med en av artiklarna 19–23a i förordning nr 795/2004, medan en jordbrukare som inte påverkats av sådana omständigheter och som beviljats ett referensbelopp som beräknats i enlighet med artikel 37.1 i förordning nr 1782/2003 kan kumulera detta belopp med ett referensbelopp ur den nationella reserven i enlighet med en av artiklarna 19–23a i förordning nr 795/2004.

⁽¹⁾ EUT C 260, 7.9.2013.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 6 november 2014 – Republiken Italien mot Europeiska kommissionen

(Mål C-385/13 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) — Det regionala operativa programmet 2000 – 2006 för regionen Kampanien — Förordning (EG) nr 1260/1999 — Artikel 32.3 första stycket f — Överträdelseförfarande mot Republiken Italien angående hanteringen av avfall i regionen Kampanien — Beslut att innehålla de löpande betalningar som avser det regionala operativa programmet beträffande hantering och bortskaffande av avfall)

(2015/C 007/11)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, biträdd av P. Gentili, avvocato dello Stato)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: D. Recchia och A. Steiblytè)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 252, 31.8.2013.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 6 november 2014 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-395/13) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Avloppsvatten från tätbebyggelse — Direktiv 91/271/EEG — Artiklarna 3 och 4 — Krav på uppsamling — Krav på rening)

(2015/C 007/12)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: O. Beynet och E. Manhaeve)

Svarande: Konungariket Belgien (ombud: T. Materne och J.-C. Halleux, biträdda av E. Gillet och A. Lepièce, avocats)